

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

УДК 330; 338.

JEL Classification Code: A2; A19; K11; K14; K15

Герасимчук О.Р.

*студент ФММ, Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

Стефківський В.М.

*к.е.н., доц. ФММ, Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»*

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ

Стаття присвячена проблематиці охорони прав інтелектуальної власності та відповідальності за їх порушення. Стаття розкриває види відповідальності за порушення авторських прав, нормативно-правовий аспект охорони таких прав та перспективи щодо поліпшення правового інституту захисту авторського права. У статті було досліджено основні категорії права інтелектуальної власності. Проаналізовано проблеми апарату права інтелектуальної власності та встановлено невід'ємні характеристики таких об'єктів. Розкрито роль державного регулювання правової охорони прав інтелектуальної власності. Охарактеризовано поняття об'єктів прав інтелектуальної власності. Подано класифікацію об'єктів інтелектуальної власності. Досліджено правове забезпечення захисту об'єктів інтелектуальної власності. Проаналізовано цивільно-правовий захист права на об'єкти інтелектуальної власності та цивільно-правову відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності. Визначено закони, які встановлюють відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності.

Ключові слова: інтелектуальна власність; права інтелектуальної власності; авторські права; суміжні права; автор; охорона; юридична відповідальність; кримінальна відповідальність; адміністративна відповідальність.

Постановка проблеми. У ХХІ столітті спостерігається збільшення значення та ролі інтелектуальної діяльності та інтелектуальної власності. Це безумовно зумовлює необхідність посилення ефективності правового захисту та відповідальності за порушення прав інтелектуальної власності. У сучасних умовах надважливо захищати свої творчі здобутки, адже вони є одним із найважливіших елементів розвитку суб'єкта економічної діяльності.

В Україні необхідно створювати надійну систему захисту прав інтелектуальної власності. Власне це закладено в судовій реформі та є одним із найважливіших запитів Європейського Союзу. Від вирішення проблеми захисту прав інтелектуальної власності, суміжних прав та об'єктів промислової власності залежить подальше економічне зростання та розвиток економіки, підвищення її конкурентоздатності в світі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок в дослідження захисту прав інтелектуальної власності присвячено багато досліджень українських та зарубіжних науковців і практиків, зокрема

Андрушко П.П., Базидевич В.Д., Денисов Р.О., Мельник О.М., Стефанчук Р.О., Шишка Р.Б. та багато інших

Мета. Метою даної роботи є дослідження основних положень, які стосуються адміністративно-правового забезпечення захисту прав інтелектуальної діяльності та інтелектуальної власності в Україні, а також аналіз сучасної системи захисту прав інтелектуальної власності, зокрема авторських прав, суміжних прав та об'єктів промислової власності.

Виклад основного матеріалу. Наявність сучасної міжнародно визнаної системи інтелектуальної власності є необхідним елементом для досягнення високого економічного та соціального розвитку будь-якої держави. Охорона інтелектуальної власності сприяє використанню та подальшому розвитку винахідницьких і творчих талантів та досягнень, підтримує та зберігає національний потенціал у сфері інтелектуальної діяльності та залучає інвестиції, стабілізуючи економічний стан. Створення саме такої системи має особливе значення для України – країни зі значним науково-технічним та інтелектуальним потенціалом.

Поняття «інтелектуальна власність» виникло в процесі тривалої практики юридичного закріплення за певними особами їхніх прав на результати інтелектуальної діяльності у сфері науки, виробництва, мистецтва і літератури. У найширшому розумінні інтелектуальна власність означає закріплені законом права, які є результатом інтелектуальної діяльності в промисловій, науковій, літературній і художній сферах[1].

Інтелектуальну власність поділяють на «авторське право і суміжні права» та «патентне право» (право промислової власності), спільною істотною ознакою яких є те, що об'єктами авторських прав та прав промислової власності виступають саме результати творчої діяльності людини[1].

Авторським правом регулюються відносини, які виникають в процесі створення та використання літературних, музичних і художніх творів, витворів кінематографії, наукових праць, серед яких необхідно виділити комп'ютерні програми та бази даних[1].

Інститутом суміжних прав регулюються відносини, пов'язані зі створенням та використанням результатів творчої діяльності (наприклад, виконавська діяльність артистів, фонограми, відеограми тощо) [1].

«Патентне право» охоплює охорону винаходу за допомогою патенту, захист певних комерційних інтересів за допомогою законодавства про товарні знаки і торгіві найменування, а також законодавства про охорону промислових зразків[1].

Умовно об'єкти права інтелектуальної власності можна поділити на чотири групи. Першу групу – авторські права і суміжні права – складають літературні та художні твори, комп'ютерні програми, компіляції даних (бази даних), виконання, фонограми, відеограми, передачі (програми) організацій мовлення. Другу групу складають об'єкти промислової власності: винаходи, корисні моделі, промислові зразки, компонування (топографії) інтегральних мікросхем, раціоналізаторські пропозиції. До третьої групи відносяться сорти рослин і породи тварин, які прирівняні до об'єктів промислової власності за

своїм правовим режимом. Вони є творчими результатами і при відповідності вимогам закону визнаються об'єктами інтелектуальної власності. Четверту групу складають комерційні (фірмові) найменування, торговельні марки (знаки для товарів та послуг), географічні зазначення, комерційні таємниці. В точному значенні ці об'єкти не є результатами діяльності, але в правовому режимі вони також прирівнюються до об'єктів промислової власності[1].

Інтелектуальна власність, як і будь-який інший вид власності, часто є об'єктом протиправних дій з боку третіх осіб і, відповідно, потребує правового захисту. Згідно із законодавством України, право інтелектуальної власності включає в себе особисті немайнові права (право на визнання людини творцем об'єкта інтелектуальної власності тощо) і майнові права (право на використання об'єкта інтелектуальної власності, право дозволяти або перешкоджати неправомірному використанню та ін.). Очевидно, що для захисту прав інтелектуальної власності, насамперед, необхідно цими правами володіти, а також мати документальне підтвердження своїх прав (патент, свідоцтво, ліцензійний договір тощо) [2].

Виникнення законодавства про кримінальну відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності пов'язано переважно з перебуванням України у складі Російської імперії, і вперше було закріплено у 15-томному Зводі законів Російської імперії, підготовленому впродовж 1826-1830 рр. спеціальною комісією під керівництвом М.М.Сперанського[3].

Таким чином писані норми почали діяти на території України ще до прийняття першого в світі міжнародно-правового акта у сфері охорони авторського права – Бернської конвенції про охорону літературних та художніх творів (1886 р.) [3].

Слід відзначити що розвиток законодавства у сфері інтелектуальної практично був перерваний більшовицькою революцією 1917р. [3].

Порівнюючи законодавчі акти дорадянського і радянського періодів, неозброєним оком можна помітити, що перші охороняли авторське право від порушення значно більшою мірою та дієвіше. Дорадянськими нормами гарантувалося відшкодування автору завданої шкоди у повному обсязі, чого не можна сказати про акти, присвячені охороні авторського права у всіх радянських кодексах[3].

Докорінно змінилася ситуація після прийняття незалежності України, коли на зміну Кримінальному кодексу УРСР (1961 р.) 5 квітня 2001 р. Верховна Рада прийняла Кримінальний кодекс України, який набув чинності з 1 січня 2001 р. У Кодексі трьома окремими статтями встановлена кримінальна відповідальність не лише за порушення авторського права, але і суміжних прав (ст. 176), прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, топографію інтегральної мікросхеми, сорт рослин, раціоналізаторську пропозицію (ст. 177), незаконне використання знака для товарів і послуг, фірмового найменування, кваліфікованого зазначення походження товару (ст. 229) [3].

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо правової охорони інтелектуальної власності» від 22 травня 2003 р. №850-IV з метою приведення чинного законодавства України у сфері

інтелектуальної власності у відповідність із вимогами міжнародно-правових актів у цій сфері зазначені ст.ст. 176, 177, 229 КК України викладені у новій редакції[3].

Норми, які визначають відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності містяться також в інших законодавчих актах України.

Захист прав інтелектуальної власності в Україні обмежується 3 основними нормами[3]:

1. Закон України «Про авторське право і суміжні права»:

– *Стаття 52*, яка регламентує відшкодування збитків, завданих порушенням авторського права і (або) суміжних прав, стягнення із порушника прав інтелектуальної власності доходу, отриманого внаслідок порушення, виплату компенсацій та заборону опублікування творів, авторські права яких було порушено. Рішення про суму збитків, які мають бути відшкодовані особі, права якої було порушено, а також відшкодування немайнової шкоди, вирішує суд, який виходить із суті порушення, майнової і моральної шкоди, завданої особі, яка мала авторські права або суміжні права, а також із можливого доходу, яка могла б отримати ця особа. Також суд може постановити рішення про вилучення чи конфіскацію всіх контрафактних примірників об'єктів інтелектуальної власності. В окремих випадках сума відшкодування за порушення авторського та суміжного прав може бути перерахована до Державного бюджету України;

– *Стаття 53* розповідає про способи забезпечення позову у справах про порушення авторського права та суміжних прав;

2. Цивільним кодексом України:

– *Стаття 431* каже про наслідки порушення права інтелектуальної власності, а саме про *відповідальності* за порушення прав інтелектуальної власності, яка регламентується ЦК;

– *Стаття 432* каже про захист права інтелектуальної власності судом, а саме: застосування негайних *заходів* щодо запобігання порушенню права інтелектуальної власності та збереження відповідних доказів, вилучення з цивільного обороту товарів, виготовлених або введених у цивільний оборот з порушенням права інтелектуальної власності, застосування разового грошового стягнення замість відшкодування збитків за неправомірне використання об'єкта права інтелектуальної власності. Розмір стягнення визначається відповідно до закону з урахуванням вини особи та інших обставин, що мають істотне значення, опублікування в засобах масової інформації відомостей про порушення права інтелектуальної власності та зміст судового рішення щодо такого порушення тощо ;

3. Кримінальним кодексом України (стаття 176 та 177):

– *Стаття 176* про порушення прав на об'єкти права інтелектуальної власності, а саме про незаконне відтворення, розповсюдження творів науки, літератури і мистецтва, комп'ютерних програм і баз даних, а так само незаконне відтворення, розповсюдження виконань, фонограм, відеограм і програм мовлення, їх незаконне *тиражування* та розповсюдження на аудіо- та відеокасетах, дискетах, інших носіях інформації, або інше умисне

порушення авторського права і суміжних прав, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, – караються штрафом від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією всіх примірників творів, матеріальних носіїв комп'ютерних програм, баз даних, виконань, фонограм, відеограм, програм мовлення та знарядь і матеріалів, які спеціально використовувались для їх виготовлення тощо;

– *Стаття 177* про порушення прав на винахід, корисну модель, промисловий зразок, топографію інтегральної мікросхеми, сорт рослин, раціоналізаторську пропозицію, а саме про незаконне використання винаходу, корисної моделі, *промислового* зразка, топографії інтегральної мікросхеми, сорту рослин, раціоналізаторської пропозиції, привласнення авторства на них, або інше умисне порушення права на ці об'єкти, якщо це завдало матеріальної шкоди у значному розмірі, – караються штрафом від двохсот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років, або позбавленням волі на той самий строк, з конфіскацією відповідної продукції та знарядь і матеріалів, які спеціально використовувались для її виготовлення тощо.

Будь-які порушення прав інтелектуальної власності спричиняють застосування санкцій відповідно до законодавства України, зокрема[4]:

1. Ст.51-2 Кодексу України про адміністративні порушення передбачає накладання штрафу від 10 до 200 неоподаткованих мінімумів доходів громадян з конфіскацією незаконно виготовленої продукції та устаткування і матеріалів, які призначені для її виготовлення.

2. Статтями 176, 177, 229 Цивільного кодексу України передбачається кримінальна відповідальність за порушення прав на об'єкти інтелектуальної власності у вигляді накладання штрафу від 200 до 1000 неоподаткованих мінімумів прибутків громадян або виправних робіт від 2 років, або позбавлення волі до 2 років з конфіскацією відповідної продукції, устаткування та матеріалів, призначених для її виготовлення.

3. Відповідно до ст. 432 Цивільного кодексу України правовласник має право звернутися до суду із захистом прав інтелектуальної власності. Суд у випадках та у порядку, встановленому законом, може винести рішення, зокрема про:

– припинення пропуску через митний кордон України товарів, імпорт або експорт яких здійснюється з порушенням прав інтелектуальної власності;

– вилучення із обігу товарів, виготовлених або введених у цивільний обіг з порушенням права інтелектуальної власності, та знищення таких товарів;

– вилучення із обігу матеріалів або устаткування, які використовувались переважно для виготовлення товарів із порушенням права інтелектуальної власності, або вилучення або знищення таких матеріалів та устаткування;

– застосування разового грошового стягнення замість відшкодування збитків за неправомірне використання об'єкту інтелектуальної власності.

Розмір стягнення визначається відповідно до законодавства з урахуванням провини особи або інших обставин, які мають вагоме значення;

– оприлюднення у ЗМІ відомостей про порушення прав інтелектуальної власності та змісту судового рішення відносно такого порушення.

4. Відповідно до ст.52 Закону України «Про авторське право та суміжні права» суб'єкти авторського права та (або) суміжних прав мають право вимагати:

– відшкодування моральної (немайнової) шкоди, спричиненої порушенням авторського права та (або) суміжних прав з визначенням розміру відшкодування;

– виплати компенсації яка визначається судом у розмірі від 10 до 50000 мінімальних заробітних плат, замість відшкодування збитків або стягнення прибутку. Суд може винести рішення про накладання на порушника штрафу у розмірі 10 відсотків суми, присудженої судом на користь позивача. Сума штрафів передається у встановленому порядку у Державний бюджет України.

5. Окрім того правовласник має право на звернення за захистом своїх прав та інтересів до Антимонопольного комітету України на підставі норм Закону України «Про захист від несумлінної конкуренції», яка може потягнути за собою накладання штрафу у розмірі до 5% доходу (прибутку) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) підприємства за останній звітний рік, який передував року, у якому накладається штраф або до 10 000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Прикладом порушення прав інтелектуальної власності є справа Christian Louboutin, авторські права якої було порушено у 2011 році.

Навесні 2011 р. компанія Christian Louboutin подала позов до будинку моди Yves Saint Laurent, звинувативши його у порушенні прав на свій товарний знак, виробництві підробної продукції та неправдивому поданні інформації про походження товару. Метра взуттєвої справи обурило, що конкуруючий бренд представив у своїх колекціях кілька новинок жіночого взуття з характерною відмінністю – червоною підошвою. Справа миттєво викликала неабиякий резонанс, оскільки червона підошва, як відомо, завжди була «фішкою» культових туфель саме від Крістіана Лубутена.

У своєму позові дизайнер вимагав відкликати з бутиків Yves Saint Laurent усе взуття з яскраво-червоною підошвою і відшкодувати \$1 млн морального збитку. Основним його аргументом стала заява, що червона підошва – його ноу-хау ще з 1992 р., а у 2008 р. червона лакована підошва була зареєстрована у якості товарного знаку. Оскільки продажі туфель від Christian Louboutin на червоній підошві тільки у США оцінюються у \$135 млн, а пара коштує в середньому \$600, судитися дійсно було за що.

Заперечення юристів Yves Saint Laurent зводилися до того, що колір підошви не може бути зареєстрований у якості товарного знаку, оскільки підошва – функціональна складова взуття, і надання захисту на неї як на товарний знак, відповідно до Закону Ленхема про товарні знаки, підриває конкурентоспроможність інших виробників і не дозволяє конкурувати на відповідному ринку.

Далекий від світу моди суд тривалий час не міг оголосити рішення. Суддя, що розглядав «справу про червону підошву», наполягав, що колір – усього лише естетичний і орнаментальний компонент, який може використати абсолютно кожен для створення предметів одягу і взуття, що цілком допускається при здоровій конкуренції. У свою чергу, представники будинку моди Yves Saint Laurent надавали докази, що у їх колекціях 1970 рр. деякі моделі також мали червону підошву; приводили аргументи, що туфлі на червоній підошві носив ще Людовик XIV, і Крістіан Лубутен, по суті, не є автором ідеї забарвлення деталі взуття у конкретний колір, а просто робив це частіше за інших дизайнерів.

У підсумку рішенням районного суду в позові було відмовлено на тій підставі, що колір не може бути зареєстрований у якості товарного знаку, оскільки підошва взуття є функціональним елементом товару. Відмова у наданні захисту такому елементу перешкоджає монополізації ринку та стимулює конкуренцію.

Однак остаточним підсумком цієї непростої битви стало рішення Апеляційного суду Нью-Йорка, яким право на червону підошву в якості торгової марки усе ж було визнано за будинком моди Christian Louboutin. Компанії Yves Saint Laurent, як і іншим колегам-конкурентам, тепер доведеться задовольнятися використанням червоної підошви для виготовлення туфель лише у випадку, якщо й інші складові взуття теж будуть червоного кольору.

Суд виніс нову ухвалу, в якій зазначив, що «висновок районного суду про те, що один колір ніколи не може служити у якості товарного знаку в індустрії моди, ґрунтований на неправильному розумінні доктрини естетичної функціональності». Далі в рішенні вказано, що «є щось унікальне у світі моди, що не перешкоджає тому, що колір може бути визнаний у якості товарного знаку. В індустрії моди колір може служити інструментом у палітрі дизайнера, а не просто прикрасою». При цьому суд наголосив, що «самостійно колір не може служити у якості товарного знаку, проте він може викликати певну асоціацію з товаром». У даному випадку, за висновком суду, туфлі на високих підборах з червоною підошвою, що є контрастним відносно верхньої частини взуття, викликає у споживача асоціацію з брендом Christian Louboutin, захищеним товарним знаком[5].

Висновки. Отже, для подолання проблем, які існують у сфері захисту інтелектуальної власності потрібно реформувати судову систему та покращувати законодавчу базу України. Безліч спорів, які виникають у сфері захисту авторських прав, суміжних прав та об'єктів промислової власності, можна обійти та уникнути відповідальності за рахунок неконкретної форми відповідальності за порушення прав інтелектуальної власності. Також варто зазначити, що інтелектуальна діяльність є імпульсом для економічного зростання та росту економіки, тому захист інтелектуальної власності має бути одним із найпріоритетніших завдань нового уряду України.

Варто зазначити, що захист прав інтелектуальної власності в Україні набуває все більшого значення, тому влада визначила порядок і розмір санкцій за порушення прав інтелектуальної власності залежно від порушення

прав власності. За порушення авторських та суміжних прав настає адміністративна та кримінальна відповідальність. При адміністративному порушенні стягується штраф у розмірі 10-200 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а також конфіскація об'єкта інтелектуальної власності, при кримінальному порушенні стягується штраф у розмірі 200-1000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян або виправних робіт від 2 років, або позбавлення волі до 2 років з конфіскацією відповідної продукції, устаткування та матеріалів.

Крім того, слід сказати, що на початку цього року організація Міжнародний альянс інтелектуальної власності визнав Україну країною з найбільш високим рівнем порушень в сфері захисту авторських прав.

Список використаних джерел

1. Правове регулювання інтелектуальної власності в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_4487
2. Захист прав інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.msp-patent.com.ua/ua/zashita-prav-intelektualnoj-sobstvennosti.html>
3. Відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://minjust.gov.ua/m/str_4487
доступу: http://www.patent.net.ua/intellectus/patentbureau_news/about_intellectual_property/980/ua.html
4. Порушення прав інтелектуальної власності [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.msp-patent.com.ua/ua/iprightsprotection.html>
5. Про захист інтелектуальної власності у fashion-індустрії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.epap.ua/ukr/mass_medias/view/o-zashchite-intellektualinoi-sobstvennosti-v-fashion-industrii

Referenses

1. Legal Regulation of Intellectual Property in Ukraine [Electronic resource]. Access mode: https://minjust.gov.ua/m/str_4487
2. Protection of Intellectual Property Rights [Electronic resource]. Access mode: <https://www.msp-patent.com.ua/en/sashita-right-intellectual-property.html>
3. Liability for infringement of intellectual property rights [Electronic resource]. Access mode: https://minjust.gov.ua/m/str_4487
4. Infringement of intellectual property rights [Electronic resource]. Access mode: <https://www.msp-patent.com.ua/en/iprightsprotection.html>
5. On the protection of intellectual property in the fashion industry [Electronic resource]. Access mode: http://www.epap.ua/eng/mass_medias/view/o-zashchite-intellektualinoi-sobstvennosti-v-fashion-industrii

Герасимчук О.Р.

студент ФММ КПІ ім. Ігоря Сикорського

Стефківський В.М.

к.э.н., доц. ФММ КПІ ім. Ігоря Сикорського

ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ЗА НАРУШЕНИЕ ПРАВ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ В УКРАИНЕ

Статья посвящена проблематике охраны прав интеллектуальной собственности и ответственности за их нарушение. Статья раскрывает виды ответственности за нарушение авторских прав, нормативно-правовой аспект охраны таких прав и

перспективы по улучшению правового института защиты авторского права. В статье были исследованы основные категории права интеллектуальной собственности. Проанализированы проблемы аппарата права интеллектуальной собственности и установлено неотъемлемые характеристики таких объектов. Раскрыта роль государственного регулирования правовой охраны прав интеллектуальной собственности. Охарактеризованы понятия объектов прав интеллектуальной собственности. Представлена классификация объектов интеллектуальной собственности. Исследовано правовое обеспечение защиты объектов интеллектуальной собственности. Проанализированы гражданско-правовая защита права на объекты интеллектуальной собственности и гражданско-правовую ответственность за нарушение прав интеллектуальной собственности. Определены законы, устанавливающие ответственность за нарушение прав интеллектуальной собственности.

Ключевые слова: интеллектуальная собственность; права интеллектуальной собственности; авторские права; смежные права; автор; охрана; юридическая ответственность; криминальная ответственность; административная ответственность.

Herasymchuk O.

student FMM Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

Stefkivsky V.

PhD, Associate Professor Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute

RESPONSIBILITY FOR VIOLATION OF INTELLECTUAL OWNERSHIP RIGHTS IN UKRAINE

The article deals with the issues of protection of intellectual property rights and responsibility for their infringement. The article reveals the types of liability for copyright infringement, the regulatory and legal aspects of the protection of such rights and the prospects for improving the legal institute of copyright protection. The main categories of intellectual property rights were explored in the article. The problems of the intellectual property apparatus have been analyzed and the inherent characteristics of such objects have been established. The role of state regulation of legal protection of intellectual property rights is revealed. The concept of intellectual property objects is described. Intellectual property classification submitted. The legal protection of intellectual property is investigated. Civil protection of the right to intellectual property objects and civil liability for infringement of intellectual property rights are analyzed. Laws have been laid down that establish liability for infringement of intellectual property rights.

Keywords: intellectual property; intellectual ownership rights; copyrights; allied rights; author; guard; legal responsibility; criminal responsibility; administrative responsibility.

Герасимчук Олексій Радомирович
aleks2198@gmail.com

Стефківський Віктор Михайлович
stefkivsky.v@gmail.com